

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 39Ek/2537/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123460808
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Belko
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6123460808.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XXX, XXX XX C. D., práv. zast.: JUDr. Martin Olos, advokát, so sídlom Karola Kašjaka 1, 013 13 Rajecké Teplice, IČO: 42 055 148, proti povinnému: Obec Horný Vadičov, so sídlom obecného úradu Horný Vadičov 160, 023 45 Horný Vadičov, IČO: 00 314 030, práv. zast.: Advokátska kancelária JUDr. Peter Strapáč, PhD., s.r.o., so sídlom Ul. 17. Novembra 3215, 022 01 Čadca, IČO: 50 473 522, o vymoženie 29 600 EUR s príslušenstvom, vedenú súdnym exekútorom: JUDr. Ing. Pavol Malík, so sídlom exekútorského úradu 1. mája 22, 010 01 Žilina, IČO: 36 137 685, pod sp. zn. 106EX 636/23, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

I. Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku z a m i e t a.

II. Súd oprávnenému p r i z n á v a nárok na náhradu trov právneho zastúpenia voči povinnému vo výške 240,30 EUR, ktoré budú vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 09.12.2023 domáhal od povinného vymoženiu 29 600 EUR s príslušenstvom na podklade exekučného titulu – rozsudku Okresného súdu Žilina sp. zn. 4C/89/2012 zo dňa 11.03.2022 (ďalej len „exekučný titul“). Exekučný titul nadobudol právoplatnosť dňa 16.05.2023 a vykonateľnosť dňa 20.05.2023.

2. Súd po preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie a príloh k nemu poveril dňa 18.12.2023 vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Ing. Pavol Malík, so sídlom exekútorského úradu 1. mája 22, 010 01 Žilina, IČO: 36 137 685, ktorý exekúciu vedie pod sp. zn. 106EX 636/23.

3. Upovedomenie o začatí exekúcie si povinný prevzal dňa 29.12.2023 a návrh na zastavenie exekúcie podal dňa 02.01.2024, teda v zákonom stanovenej 15 – dňovej lehote. Návrh na zastavenie exekúcie odôvodnil povinný nasledovne. Návrh na zastavenie exekúcie podávame v zmysle ustanovenia § 61k ods. 1 písm. a) a písm. d) Exekučného poriadku. Nárok, ktorý si oprávnený uplatňoval v konaní 4C/89/2012 sme rozporovali už od samého začiatku, nakoľko podľa nášho názoru je nedôvodný. Oprávnený svoj nárok v základnom konaní odôvodňoval tým, že omylom zaslal na účet obce Horný Vadičov finančnú čiastku v sume 29 600 EUR a následne ju žiadal späť. Naša procesná obrana spočívala v tom, že táto suma nebola na účet obce Horný Vadičov pripísaná náhodou ani omylom, ale išlo o úhradu faktúry, ktorou bolo vyúčtované nájomné za nájom pozemku, garáže a dielne za rok 2021. Okresný súd v tejto veci rozhodol rozsudkom pre zmeškania žalovaného, pretože sa vtedajšia právna zástupkyňa nedostavila bez ospravedlnenia na nariadené pojednávanie. Máme za to, že my ako žalovaný sme boli počas celého konania aktívny a riadne sme uplatňovali našu procesnú obranu. Vydanie rozsudku pre zmeškanie bolo zo strany okresného súdu ako aj potvrdenie tohto rozsudku zo strany krajského súdu bolo nezákonné, nakoľko tieto súdy aplikovali ustanovenie zákona čisto formalisticky bez ohľadu na ostatné okolnosti vyše desaťročie trvajúceho zákona. Z tohto dôvodu sme v predmetnej veci podali dňa 06.09.2023 dovolanie a rozhodnutie krajského súdu bude predmetom

revízie Najvyšším súdom Slovenskej republiky. Naša prvá námietka proti predmetnej exekúcii spočíva v tom, že v predmetnej veci bolo podané dovolanie. Rovnako poukazujeme aj na skutočnosť, že Horný Vadičov je obcou, subjektom samosprávy, ktorý hospodári s verejnými prostriedkami a zabezpečuje tak potreby svojich obyvateľov. Predmetná exekúcia môže mať na obec a jej obyvateľov nepriaznivé až devastačné dopady. S prihliadnutím na výšku vymáhanej pohľadávky, na podané dovolanie, ktoré je v celom rozsahu dôvodné, ako aj s prihliadnutím na nevyhnutnosť povinného zabezpečovať verejné potreby máme za to, že v zmysle ustanovenia § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku sú toto iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. Naša ďalšia námietka spočíva v tom, že z našej strany došlo k jednostrannému započítaniu vzájomných pohľadávok, a to listom právneho zástupcovi oprávneného zo dňa 05.09.2023. V jednostrannom započítaní sme ku dňu 04.09.2023 započítali naše pohľadávky voči oprávnenému v celkovej sume 58 295,33 EUR oproti pohľadávke oprávneného v celkovej sume 60 290,74 EUR. Jednostranné započítanie pohľadávok bolo právnomu zástupcovi oprávneného doručené. V tomto smere pohľadávka oprávneného zanikla započítaním a exekúcia je nedôvodná. Na základe vyššie uvedených skutočností žiadame, aby súd predmetné exekučné konania zastavil.

4. Oprávnený zaujal k návrhu povinného na zastavenie exekúcie nasledovné stanovisko. Návrh povinného na zastavenie exekúcie je plne nedôvodný a navrhujem ho zamietnuť v plnom rozsahu. Tvrdené dôvody pre zastavenie exekúcie sú navyše plne zmätočné. Status povinného ako obce je pre účely exekúcie a účinkov exekučného titulu bezpredmetný. Povinný je obcou a súčasne právnickou osobou a je spôsobilým nositeľom tak práv ako i povinností. Takisto tvrdené zabezpečovanie verejných potrieb alebo potrieb obyvateľov obce povinným v podstate ani nie je žiadnym zákonným dôvodom na zastavenie exekúcie, obce nemajú všeobecnú exekučnú imunitu, paušálne úľavy či exekučné benefity, ako sa snaží navodiť povinný. Podanie dovolania vo veci rozsudku pre zmeškanie je pre účely vedenia exekúcie plne bezpredmetné a svojou povahou ani nejde o dôkaz a ani o prekážku vedenia exekúcie. Rozsudok pre zmeškanie je spôsobilým exekučným titulom a je pre povinného napriek podaniu dovolania naďalej plne záväzný, pričom ide o res iudicata. Povinný sa napokon bráni údajným zánikom vymáhanej pohľadávky v dôsledku jednostranného započítania (kompenzácie) vzájomných pohľadávok vykonaného povinným. Povinný v návrhu pritom ani neprodukoval žiadne hmotnoprávne a skutkové tvrdenia a ani relevantné dôkazy, z ktorých by bolo možné jednak ustáliť a jednak preukázať, že povinný reálne disponoval protipohľadávkou (resp. protipohľadávkami), ktorú sa snažil započítať. Povinný sa bráni výlučne technicky a formalisticky iba púhym tvrdením o vykonaní zápočtu (ktorý dokonca nominálne ani nedosahoval výšku mojej judikovanej pohľadávky) a podaním dovolania vo veci exekučného titulu (kontumačného rozsudku). Exekučné konanie svojou povahou, účelom a úpravou dokazovania rozhodne neslúži na rozhodovanie o údajnej protipohľávke povinného, ktoré nie je uznaná oprávneným, je dokonca rozporovaná a nie je judikovaná. Povinný sa snaží špekulatívne obchádzať zákon, samotnú podstatu a rozdiely súdneho (základného) konania a vykonávacieho konania, nakoľko svoju údajnú (proti)pohľadávkou nebol a nie je schopný vyargumenovať a preukázať v klasických súdnych konaniach vedených Okresným súdom Žilina pod sp. zn. 7C 80/2020 a 4C 51/2023, ktoré aktuálne prebiehajú. V celom započítaní pritom povinný dokonca uvádza nesprávnu spisovú značku 7C 80/2022 (správna spisová značka je 7C 80/2020). Je pravdou, že povinný mi listom zo dňa 05.09.2023 doručeným mi poštou dňa 14.09.2023 označeným ako „Jednostranné započítanie pohľadávok“ vykonal hmotnoprávny úkon smerujúci k započítaniu tvrdenej pohľadávky povinného ako žalobcu z titulu náhrady škody uplatnenej v konaní vedenom Okresným súdom Žilina pod sp. zn. 7C 80/2022 (resp. 7C 80/2020 ?) proti mojej judikovanej peňažnej pohľadávke z titulu bezdôvodného obohatenia vo výške 29.600,- EUR istiny s príslušenstvom (pozn. : úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 29.600,- EUR od 29.02.2012 do zaplatenia) priznanej právoplatným rozsudkom Okresného súdu Žilina 4C 89/2012 zo dňa 11.03.2022 v spojení s právoplatným uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co 161/2022 zo dňa 25.08.2023. Predmetné započítanie je však absolútne neplatný právny úkon, a to z viacerých dôvodov. Povinný jednak nikdy nedisponoval predmetnou pohľadávkou a jednak použitá formulácia (znenie) započítania je objektívne neurčitá a nezrozumiteľná, navyše obsahujúca chyby. Započítanie ako každý právny úkon musí byť v prvom rade zrozumiteľný a určitý a z prejavu vôle veriteľa musí predovšetkým vyplývať, ktorú určitú pohľadávkou alebo viac pohľadávok a v akej výške chce započítať voči inej alebo viacerým pohľadávkam, ktoré má dlžník v právnej pozícii veriteľa voči nemu. K zániku pohľadávky dochádza vtedy, keď sa pohľadávky stretnú a stretnú sa vtedy, keď sú splatné. Keďže spravidla nemajú rovnaký deň splatnosti, stretnú sa splatnosťou tej pohľadávky, ktorá má neskoršiu splatnosť. K zániku pohľadávok dôjde spravidla spätne, k momentu keď sa pohľadávky stretnú. Kompenzačný prejav môže byť úspešne urobený iba od toho okamihu, keď sa vzájomné pohľadávky s plnením rovnakého druhu stretli a boli spôsobilé na započítanie.

Keďže povinný v jednostrannom započítaní riadne neuviedol a nešpecifikoval navzájom započítavané pohľadávky (tak vecne – skutkovo i právne, ako i nominálne a časovo pri úrokoch z omeškania), potom jednostranné započítanie nespĺňa náležitosti ustanovené v § 34 a nasl. Občianskeho zákonníka a ide o absolútne neplatný právny úkon. Z obsahu započítania totiž ani ja a ani tretia osoba nevie ani pomocou výkladu presne určiť a vyvodiť, čo a na základe skutkových a právnych dôvodov akých povinný presne započítaval. Paušálny a strohý odkaz na spisové značky troch konaní vedených Okresným súdom Žilina pod sp. zn. 7C 80/2022 (resp. 7C 80/2020 ?), 4C 51/2023 (aktuálne prebiehajúcich) a 4C 89/2012 (právoplatne ukončeného), rozhodne nepostačuje, najmä z dôvodu, že by bolo k započítaniu potrebné pripojiť tri súdne spisy a oboznámiť sa s ich obsahom. Ani výkladom tak nie je možné jasne špecifikovať započítavané pohľadávky. Skutkové a právne vymedzenie návrhu na zastavenie exekúcie ako i započítanej pohľadávky sú tak zjavne nedostatočné. Žalobca ani relevantne neuviedol, o akú pohľadávku má ísť, ako a kedy vznikla, v akom čase, na základe akého skutkového základu a hmotnoprávneho nároku, koľko má činiť istina a koľko príslušenstvo, aká bola jej splatnosť, kedy sa mali vzájomné pohľadávky stretnúť atď. Podľa § 132 ods. 2 C.s.p. (per analogiam) opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy. Povinného v sporovom i exekučnom konaní objektívne zaťažuje bremeno tvrdenia ako i dôkazné bremeno, súd aktívne nevyšetruje skutočný stav veci a neprodukuje skutkové tvrdenia za povinného a ani nevykonáva aktívne dôkazy. Predmetné započítanie povinného a jeho účinky pritom dlhodobo a od počiatku neuznávam a plne popieram, nakoľko platne započítať možno iba existujúcu pohľadávku, pričom pohľadávku povinného z titulu náhrady škody som od počiatku poprel z viacerých dôvodov (základ, výšku žalovaného nároku, príčinnú súvislosť, tvrdenú solidaritu pohľadávky) a táto je tak medzi stranami od počiatku sporná. Povinný však napriek tomu vykonal špekulatívne započítanie svojej neexistujúcej a doposiaľ nejudikovanej pohľadávky proti mojej nespornej pohľadávke, ktorá bola judikovaná právoplatným rozsudkom súdu, ktorý je pre obe strany sporu subjektívne záväzný a res iudicata. Prečo povinný túto údajnú pohľadávku nezapočítal už v konaní 4C 89/2012, kde bol vydaný exekučný titul, ale až po právoplatne prehratom spore ? Zo strany povinného ide o čistú špekuláciu a priehľadnú taktiku. Napriek tomu, že povinný rezignoval na akékoľvek vymedzenie jeho údajnej protipohľadávky čím spôsobil stav, že exekučný súd objektívne ani nemože preskúmať dôvodnosť existencie tejto započítanej protipohľadávky, z opatrnosti sa k nej vyjadrím. Treba zdôrazniť, že žalobcovi žiadna škoda (resp. regresný nárok) nevznikla a ani nemohla vzniknúť. O škodu nejde a nemôže ísť. Nemožno hovoriť o škode v právnom zmysle, na nenávratný finančný príspevok nemajú obce automaticky právny nárok. Treba pripomenúť nesporné fakty, ktoré nepochybne vyplývajú z právoplatných trestných rozhodnutí ako aj vyjadrení strán. Povinný - Obec Horný Vadičov sa rozhodla stavebný odpad (zeminu, suť) vyviešť do lokality družstva (agrofarmy) v katastri obce a nie na oficiálnu skládku odpadu v B., okres Bytča, t.j. stavebný odpad bol vyvezený do jám s terénu v lokalite družstva za účelom zrovnania a úpravy terénu a nie na oficiálnu skládku odpadu vzdialenú cca 42 km. Obec podľa mojej vedomosti žiadne peniaze za uskladnenie stavebného odpadu (zeminu, sute) na skládke odpadu v Mikšovej preto prevádzkovateľovi tejto skládky neplatila. Obec si však za nerealizované uloženie odpadu na skládke v Mikšovej aktívne vypýtala od ministerstva dotáciu – nenávratný finančný príspevok, ktorý čerpala a ponechala si vo svojej dispozícii, pričom na ktorý od počiatku nemohla mať právny nárok. Obec logicky nemala právo za nevyvezený odpad na skládku v Mikšovej príspevok žiadať. To, že za tejto situácie obec na neuskutočnený výkon požiadala a čerpala dotáciu od ministerstva, bolo a je výlučne jej rozhodnutie a zodpovednosť. To, že obec musela vrátiť od počiatku neoprávnenú dotáciu, je vyústením celej situácie. Dotáciu pritom poskytlo obci ministerstvo, t.j. obec od ministerstva čerpala financie, nešlo o peniaze obce. Preto poškodeným mohlo byť výlučne ministerstvo (a nie obec), čo jasne deklarovali aj právoplatné rozhodnutia, ktorí za poškodeného označili výlučne ministerstvo, a nie obec a ktoré vyslovili, že v danej veci nejde o škodu ale o osobitnú úpravu konania o vrátenie príspevku v správnom konaní, pričom navyše v danej veci vystupovali právnické osoby (obchodné spoločnosti) a nie fyzické osoby. Obec si chce touto žalobou kompenzovať dotáciu za niečo, čo ani reálne nebolo vykonané, za čo ani obec nezaplatila, napriek tomu však na tento nerealizovaný výkon obec aktívne čerpala účelovo viazaný príspevok, ktorý logicky musela vrátiť. Obec tak chce vymáhať niečo, čo ani nevzniklo a už vôbec nie je možné považovať za škodu. Škodou rozhodne nemožno rozumieť stav, keď subjekt musí vrátiť plnenie (dotáciu, nenávratný finančný príspevok), na ktoré subjekt (žiadateľ) nemal vôbec nárok, lebo ho získal od počiatku neoprávnené za nereálne a neuskutočnené výkony. Platí princíp, že nik nemôže mať prospech z vlastného protiprávneho konania (nemo turpitudinem suam allegare potest). Čo sa týka mojej osoby, ja rozhodne nezodpovedám a objektívne nemôžem zodpovedať za to, že obec sa sama rozhodla stavebný odpad (zeminu, suť) vyviešť do areálu družstva a nie na oficiálnu skládku (o čom vedelo i obecné zastupiteľstvo, stavbyvedúci a stavebný dozor). S obcou som pritom ja a ani moja spoločnosť nebol v žiadnom právnom vzťahu,

pracoval som pre subdodávateľskú spoločnosť REKON, s.r.o. O podmienkach a akýchkoľvek otázkach čerpania dotácie (príspevku) od ministerstva som nemal žiadnu vedomosť a ani som túto vec nemohol nijak ovplyvniť a z celej veci som nemal žiaden prospech. Návrh povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 02.01.2024 navrhujem v plnom rozsahu zamietnuť.

5. Súdny exekútor sa k návrhu povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 02.01.2024 nevyjadril.

6. Podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd exekúciu zastaví, v celom rozsahu alebo v časti, ak

a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,

b) exekučný titul bol zrušený,

c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť,

ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

d) sú tu iné skutočnosti,

7. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodom podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

8. Podľa § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku, ak je tu dôvod na zastavenie exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

9. Podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

10. Podľa § 46 ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku, potvrdením o vykonateľnosti opatrí exekučný titul podľa § 45 ods. 1 súd, ktorý vo veci rozhodoval ako súd prvého stupňa.

11. Podľa § 61e Exekučného poriadku, po začatí exekúcie sa neprihliadne na jednostranné započítanie vzájomnej pohľadávky povinného voči oprávnenému, ibaže je priznaná exekučným titulom, na podklade ktorého by povinný mohol viesť exekúciu.

12. Podľa § 61s ods. 1 Exekučného poriadku, exekúcií nepodlieha,

a) nehnuteľný majetok štátu v správe správcu podľa osobitného predpisu, okrem nehnuteľností v dočasnej správe podľa osobitného predpisu,

b) príjmy štátneho rozpočtu, prostriedky na bežnom účte štátnej rozpočtovej organizácie a pohľadávky z právnych vzťahov zakladajúcich tieto príjmy,

c) cenné papiere vo vlastníctve štátu a majetkové účasti štátu v právnických osobách,

d) prostriedky určené na krytie schodku štátneho rozpočtu a krytie štátneho dlhu,

e) iný majetok štátu, o ktorom tak ustanoví osobitný zákon.

13. Podľa § 62s Exekučného poriadku, majetok štátu, ktorý nie je uvedený v odseku 1 a majetok Exportno-importnej banky Slovenskej republiky nepodlieha exekúcii, ak bol vylúčený z exekúcie z dôvodu, že je nevyhnutne potrebný na plnenie úloh štátu alebo na plnenie verejnoprospešného účelu, alebo že majetok Exportno-importnej banky je nevyhnutne potrebný na vykonávanie jej činností a plnenie jej úloh. Návrh na vylúčenie vecí z exekúcie možno v takom prípade podať do 60 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie.

14. Podľa § 61s ods. 3 Exekučného poriadku, exekúciu na majetok štátu podľa odseku 2 možno vykonať len na majetok štátu v správe správcu majetku štátu, z ktorého činnosti nárok oprávneného vznikol.

15. Podľa § 1 ods. 1 písm. a) zákona č. 278/1993 Z. z. o správe majetku štátu (ďalej len „zákon o správe majetku štátu“), tento zákon upravuje správu majetku vo vlastníctve Slovenskej republiky vo verejnoprospešnej a nepodnikateľskej sfére, ktorú vykonáva správca majetku štátu, a to štátna rozpočtová organizácia a štátna príspevková organizácia.

16. Podľa § 1 ods. 2 písm. a) a c) zákona o správe majetku štátu, tento zákon sa nevzťahuje na nakladanie s majetkom štátu, pri ktorom dochádza k plneniu záväzkov v rámci predmetu činnosti správcu alebo v súvislosti s ním a taktiež sa nevzťahuje na hospodárenie s peňažnými prostriedkami štátu, ktoré upravuje osobitný predpis, t. j. zákon o rozpočtových pravidlách.

17. Podľa § 2 ods. 2 zákona o správe majetku štátu, Slovenská republika ako právnická osoba vlastní majetok a nakladá s ním prostredníctvom správcov majetku štátu v súlade s týmto zákonom. Správca podľa § 1 ods. 1 písm. a), b) a d) môže nadobúdať majetok len do vlastníctva štátu. Správca majetku štátu vykonáva právne úkony pri správe majetku štátu v mene štátu. Správca koná v mene štátu pred súdmi a inými orgánmi vo veciach, ktoré sa týkajú majetku štátu, ktorý spravuje, alebo sporného majetku, ktorého správcom by mal byť podľa tohto zákona alebo podľa osobitných predpisov.

18. Podľa § 3 ods. 2 zákona o správe majetku štátu, správca (t. j. povinný ako štátna príspevková organizácia) je oprávnený a povinný majetok štátu užívať na plnenie úloh v rámci predmetu činnosti alebo v súvislosti s ním, udržiavať ho v riadnom stave, využívať všetky právne prostriedky na jeho ochranu a dbať, aby nedošlo najmä k jeho poškodeniu, strate, zneužitiu alebo zmenšeniu.

19. Podľa § 18a ods. 1 zákona o správe majetku štátu, na majetok štátu v správe správcu uvedeného v § 1 ods. 1 nemožno uskutočniť konkurzné konanie a vyrovnacie konanie podľa osobitných predpisov.

20. Podľa § 18a ods. 2 zákona o správe majetku štátu, ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na výkon rozhodnutia prikázaním pohľadávky odpísaním z účtu v banke, na ktorý sa vzťahuje osobitný predpis.

21. Podľa § 8 ods. 10 zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších prepisov, výkonu rozhodnutia podľa osobitných predpisov nepodliehajú prostriedky poskytnuté zo štátneho rozpočtu a z rozpočtu Európskej únie. Hnuteľný majetok a nehnuteľný majetok obstaraný z prostriedkov poskytnutých zo štátneho rozpočtu a z rozpočtu Európskej únie nepodlieha výkonu rozhodnutia podľa osobitných predpisov s výnimkou výkonu rozhodnutia na majetok obstaraný z prostriedkov štátneho rozpočtu a z rozpočtu Európskej únie, o ktorom tak ustanovuje zmluva alebo rozhodnutie.

22. Podľa § 61q ods. 1 Exekučného poriadku, exekúciou nemožno postihnúť majetok alebo práva, ktoré podľa tohto zákona alebo podľa osobitných predpisov nepodliehajú exekúcii alebo sú z exekúcie vylúčené, alebo na ktoré je exekúcia neprípustná.

23. Účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladov vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť nárok oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, prípadne vo verejnej listine (notárska zápisnica) a dobrovoľne sa nesplnil. Exekučný titul tvorí podklad exekučného konania, na základe ktorého exekúcia prebieha. Základnou vlastnosťou, ktorú musí mať každý exekučný titul bez ohľadu na jeho druh, je vykonateľnosť. Vykonateľnosťou sa vo všeobecnosti rozumejú účinky (vlastnosti) rozhodnutia umožňujúce vynútiť splnenie povinnosti v ňom obsiahnutého prostriedkami štátnomocenského donútenia aj proti vôli povinného ak povinnosť obsiahnutú vo výroku rozhodnutia, nebola dobrovoľne splnená. Vykonateľnosť exekučného titulu sa skúma ex offo, a to tak z formálnej stránky ako aj zo stránky materiálnej. Formálna a materiálna vykonateľnosť exekučného titulu sú rovnocenné zložky vykonateľnosti rozhodnutia. Chybnosť alebo nedostatok niektorej zložky vykonateľnosti spôsobuje neprípustnosť exekúcie a jej zastavenie v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania. Súd je v exekučnom konaní v ktoromkoľvek štádiu povinný skúmať materiálnu a formálnu vykonateľnosť exekučného titulu, ako aj zhodu návrhu na vykonanie exekúcie s exekučným titulom, a to nielen v štádiu preskúmania návrhu na vykonanie exekúcie podľa § 53 ods. 1 Exekučného poriadku za účelom vydania poverenia na vykonanie exekúcie, ale aj za účelom zistenia existencie dôvodu podľa § 53 ods. 3 Exekučného poriadku, pre ktorý by bolo potrebné návrh na vykonanie exekúcie zamietnuť, alebo taktiež aj v prípade, ak by došlo k vydaniu poverenia na vykonanie exekúcie pre zistenie dôvodu na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, a to aj bez návrhu povinného na zastavenie exekúcie.

24. Návrh na zastavenie exekúcie je procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorého účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od exekúcie v prípadoch vymedzených Exekučným poriadkom. Povinný v návrhu musí uviesť skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, resp. bránia jeho vymáhateľnosti alebo sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná (napr. vymáhaný nárok zanikol splnením, exekučný titul bol zrušený na základe mimoriadnych opravných prostriedkov a pod.). Ustanovenie § 61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré musí súd exekúciu zastaviť, a to bez ohľadu na to, či to účastník konania navrhol. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaného ustanovenia Exekučného poriadku, z ktorého vyplýva, že návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť.

25. Exekučný súd v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t.j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý návrh na zastavenie exekúcie podal. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. Ide o najvšeobecnejšie formulované dôvody zastavenia exekúcie odvíjajúce sa aj od toho, že súd síce ex ante preskúmava exekučný titul z úradnej povinnosti, avšak po začatí exekúcie sa môžu preukázať dôvody, pre ktoré ani nemala začať.

26. Každý, voči komu bolo vydané riadne, právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, je povinný ho rešpektovať a v súlade s výrokom v ňom obsiahnutom sa podľa neho správať, pod hrozbou exekúcie. Pokiaľ povinnosť uloženú exekučným titulom povinný dobrovoľne nesplnil, má oprávnený právo, v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, toto plnenie vynútiť prostredníctvom súdneho exekútora, a to podaním návrhu na vykonanie exekúcie. Zákon síce chráni aj záujmy povinného, nesmie však zároveň ani zanedbávať záujmy oprávneného, pretože v jeho prospech už bola exekúcia nariadená a oprávnený má právo žiadať, aby v nej bolo pokračované a aby sa uspokojenie jeho nároku neodďaľovalo.

27. Právoplatným a vykonateľným exekučným titulom bola povinnému (žalovanému) uložená povinnosť zaplatiť oprávnenému (žalobcovi) sumu 29 600 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 29 600 EUR od 29.02.2012 do zaplatenia.

28. Jedným z dôvodov, pre ktorý sa povinný domáha zastavenie exekúcie je podanie dovolania. Súd uvádza, uvádza, že samotné podanie dovolania nemá ex offo za následok odklad vykonateľnosti dovolaním napadnutých rozhodnutí. K danej skutočnosti môže dôjsť len na základe rozhodnutia dovolacieho súdu o odložení vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa. Nakoľko uvedenú skutočnosť povinný ku dňu vydania tohto rozhodnutia nepreukázal, resp. súdu nebolo doručené a ani nie je známe žiadne právne relevantné rozhodnutie dovolacích orgánov, zo znenia ktorých by vyplynul odklad vykonateľnosti exekučného titulu, exekučný súd nemôže dôjsť k záveru o možnom očakávaní, že exekúcia bude zastavená. To znamená, že súd nemá osvedčenú existenciu takých skutočností, ktoré by mali za následok zastavenie exekúcie, a ak by to tak bolo, tunajší súd by v určitom zmysle judikoval budúce rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a jeho právny názor. Exekučnému súdu takýto postup neprislúcha, preto možno konštatovať, že dovolaním napadnuté rozhodnutie je aj naďalej vykonateľné v celom rozsahu.

29. Súd konštatuje, že v prípade, ak zákon pripúšťa možnosť podania mimoriadneho opravného prostriedku proti právoplatnému a vykonateľnému rozhodnutiu súdu, podanie takéhoto dovolania nemá vplyv na vykonateľnosť exekučného titulu, nemá suspenzívny účinok a teda nezakladá ex offo odklad vykonateľnosti exekučného titulu.

30. Podanie dovolania nie je okolnosťou, ktorá bráni vymáhateľnosti exekučného titulu, čo vyplýva aj z ustálenej judikatúry a rozhodovacej činnosti súdov napríklad z rozhodnutí Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 21/2000, sp. zn. I. ÚS 5/2000 a sp. zn. II. ÚS143/2002. V súvislosti s prejavom nespokojnosti povinného s napadnutým rozhodnutím sudca

31. Súd venoval pozornosť predovšetkým povinným tvrdenou skutočnosťou a to, že bol podaný mimoriadny opravný prostriedok - dovolanie na Najvyšší súd Slovenskej republiky. Z ustálenej judikatúry vyplýva (Nález ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 60/04), že podanie mimoriadneho opravného prostriedku, neodôvodňuje súd vyvodiť záver, že možno očakávať, že exekúcia bude zastavená. Podanie mimoriadneho opravného prostriedku nie je samo o sebe v zmysle platných ustanovení

Exekučného poriadku zákonným dôvodom na jeho nepokračovanie, alebo na jeho prerušenie, prípadne odklad. Na základe vyššie uvedených dôvodov má súd za to, že iba z tejto okolnosti nie je možné očakávať, že exekúcia bude v budúcnosti zastavená.

32. Ďalším dôvodom, pre ktorý sa povinný domáha zastavenia exekúcie je jednostranné započítanie vzájomných pohľadávok a to listom právnomu zástupcovi oprávneného zo dňa 05.09.2023. V tejto súvislosti exekučný súd konštatuje, že zmysle ustanovenia § 61e Exekučného poriadku sa po začatí exekúcie neprihľadne na jednostranné započítanie vzájomnej pohľadávky povinného voči oprávnenému, ibaže je priznaná exekučným titulom, na podklade ktorého by povinný mohol viesť exekúciu. Keďže povinný k návrhu na zastavenie exekúcie nepripojil exekučný titul, na poklade ktorého by mohol viesť voči oprávnenému exekúciu, tak predmetné jednostranné započítanie vzájomných pohľadávok tým pádom nie je možné akceptovať a zohľadniť v tomto exekučnom konaní.

33. „Predmetné ustanovenie reflektuje na prax povinných, ktorí v priebehu vykonávacieho konania uskutočňovali jednostranné započítanie nároku s často pochybným základom voči judikovanej pohľadávke. Exekučnému súdu boli predkladané rozsiahle podania, ktorých preskúmanie a vykonanie všetkých dôkazov vyžadovalo značný časový priestor. Účelom novej úpravy je zjednodušiť spory vedené na exekučnom súde a zrýchliť rozhodovacie procesy v exekučnom konaní. Zároveň sa presúva možnosť započítania do základného konania. Predmetná úprava môže na druhej strane spôsobiť bezdôvodné obohatenie, keďže hmotnoprávna úprava nebola zmenená. Nemožnosť započítania je daná už začatím exekúcie, nie až doručením upovedomenia o začatí exekúcie. Predmetná konštrukcia má opodstatnenie, keďže povinný vie spravidla o exekúcii skôr ako z prevzatého upovedomenia o začatí exekúcie.“ (komentár k § 61e Exekučného poriadku)

34. Prostredníctvom návrhu na zastavenie exekúcie povinný poukazuje na skutočnosť, že je subjektom samosprávy, ktorý hospodári s verejnými prostriedkami a zabezpečuje tak potreby svojich obyvateľov, pričom exekučné konanie môže mať s prihliadnutím na výšku vymáhanej pohľadávky nepriaznivé až devastáčnne dopady na obec a jej obyvateľov. Súd uvádza, že Exekučný poriadok taxatívne vymedzuje majetok štátu, ktorý nemožno bez výnimky postihnúť výkonom exekúcie, ako aj majetok štátu, ktorý môže byť predmetom exekúcie. V platnom právnom poriadku, konkrétne v ust. § 61s ods. 3 Exekučného poriadku, je uvedené na aký majetok štátu je možné exekúciu vykonať, a to teda na majetok štátu v správe správcu majetku štátu, z ktorého činnosti nárok oprávneného vznikol. Súdny exekútor nevykonáva exekúciu postihujúcu celý majetok, ale len ten majetok, ktorý podlieha exekúcii. Návrhu povinného by bolo možné vyhovieť v prípade, ak by povinný preukázal, že celý jeho majetok je majetkom štátu, ktorý je z exekúcie na základe zákona vylúčený. Dôkazné bremeno znáša povinný. V tomto prípade by musela byť exekúcia následne zastavená. Súd však túto skutočnosť nemal zo strany povinného žiadnym spôsobom preukázanú. Exekučný súd ďalej uvádza, že obec nedisponuje exekučnou imunitou a teda nepatrí medzi subjekty, proti ktorým je exekúcia absolútne neprípustná. Súd v tejto súvislosti poukazuje stanovisko Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorý vo svojom Náleze č. k. ÚS. II 509/2010-27 zo dňa 17. marca 2011 konštatoval, že exekučno-právna imunita v zmysle už citovaných zákonných ustanovení sa vzťahuje nie na príslušný subjekt, ale na konkrétny majetok. Teda z exekúcie sú vylúčené podľa zákona len konkrétne časti majetku, čo úplne nevyklučuje možnosť existencie majetku, ktorý zo zákona nie je vylúčený z exekúcie. V uvedenom náleze uviedol, že je na exekútorovi zvoliť si spôsob exekúcie a až potom je možné zistiť, či tento spôsob by viedol k postihnutiu majetku (vecí, práv a pohľadávok), ktoré sú podľa príslušných právnych predpisov vylúčené z exekúcie, a preto vo vzťahu k nim možno exekúciu zastaviť. Na tomto mieste ústavný súd zdôrazňuje, že právnou podstatou súdnej exekúcie je ručenie povinnej osoby za nútene vymáhané nároky celým jej majetkom s výnimkou toho majetku, ktorý je preukázateľne podľa osobitných zákonov vylúčený z exekúcie. Z exekúcie v danom prípade nie je vylúčený konkrétny subjekt, dokonca ani celý jeho majetok, ale len jeho jednotlivé časti (veci, práva a pohľadávky). Potvrzuje to aj znenie § 8 ods. 10 zákona o rozpočtových pravidlách a § 18a zákona o správe majetku štátu. Keby súd návrhu povinného na zastavenie vyhovel, svojím rozhodnutím by úplne a v celom rozsahu vylúčil možnosť súdnej exekúcie bez toho, aby bolo spoľahlivo preukázané, že povinný nemá iný majetok, ktorý z exekúcie nie je vylúčený. Tým by zasiahol do základného práva oprávneného na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, pretože mu neposkytol možnosť byť v konkrétnom prípade účastníkom konania. Pre exekučné konanie vedené na Okresnom súde Banská Bystrica bola v čase rozhodovania o návrhu na vykonanie exekúcie podstatná skutočnosť, že boli splnené všetky náležitosti stanovené Exekučným poriadkom, a tým aj podmienka vymáhateľnosti exekučného titulu, nakoľko sa jednalo, a aj naďalej jedná o vykonateľné

rozhodnutie súdu, a to po materiálnej aj formálnej stránke. Týmto bola splnená jedna zo základných podmienok na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie. Záonné predpoklady na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie ostali nezmenené.

35. V súvislosti s ustálenou judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky na tomto mieste súd ešte dáva do pozornosti aj na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 1/2017 zo 14. februára 2018, v zmysle ktorého: „Štát musí veľmi dôsledne zvažovať výhody, ktoré si ako vlastníč sám prostredníctvom právnej úpravy prizná. Neprimeraným zvýhodnením vlastnej majetkovo-právnej pozície na úkor právneho statusu vlastníka majetkovej pohľadávky štát ústavne neakceptovateľným spôsobom narúša ústavné a medzinárodnoprávne garancie ochrany základného práva vlastníč majetok, resp. práva na pokojné užívanie majetku. Kým základné právo vlastníč majetok a právo na pokojné užívanie majetku orientujú právnu ochranu v hmotno-právnej sfére veriteľč pohľadávky voči štátu, základné právo na súdnu ochranu a právo na spravodlivé súdne konanie zas majú zabezpečiť procesné garancie reálneho naplnenia práv hmotnej povahy. Exekučné konanie, v ktorom sú obligatórne aplikované právne normy účinne znemožňujúce alebo výrazne oslabujúce efektívne uspokojenie vykonateľne prisúdenej pohľadávky, negarantuje potrebné procesné záruky súdnej ochrany veriteľčvho vlastníčkeho práva.“ Na tomto mieste je potrebné uviesť, že Ústavný súd Slovenskej republiky v súlade so záverom nálezu sp. zn. PL. ÚS 111/2011 za ústavne neakceptovateľnú nepovažuje exekučnú imunitu ako takú, ale jej prípadný absolútny rozsah, ako tento rozsah v rámci svojej obrany uvádza povinný. Je zrejmé, že verejný záujem na zachovaní určenia majetku štátu na plnenie jedinečných a nezastupiteľných verejných úloh štátu je nespochybniteľný. Ústavne neudržateľným by sa však stal práve vo chvíli, keď by obmedzoval základné práva fyzických osôb alebo právnických osôb vystupujúcich v právnych vzťahoch so štátom do takej miery, že tieto základné práva a slobody by nebolo možné primerane užívať, čím by sa vlastne stali len iluzórnymi.

36. Súd preskúmal návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom a mal za preukázané, že ku dňu začatia exekúcie si povinný povinnosť uvedenú vo výroku exekučného titulu nesplnil. Z uvedeného vyplýva, že exekúcia a aj exekučné konanie sa teda začali dôvodne. Povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázal žiadne skutočnosti odôvodňujúce právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu a súd podaný návrh na zastavenie exekúcie považuje za nedôvodný

37. Súd vychádzal pri rozhodovaní z dôkazným prostriedkov, ktoré sú uvedené v tomto odôvodnení, a dospel k právnomu záveru, že návrh povinného na zastavenie exekúcie nie je dôvodný, nakoľko povinný nepreukázal súdu dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku a preto súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol, tak ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

38. Súd rozhodoval aj o trovách exekučného konania vzniknutých v súvislosti s podaným návrhom na zastavenie exekúcie.

39. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

40. Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku, trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

41. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

42. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

43. Podľa § 9 ods. 1 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „Vyhláška č. 655/2004“), základná sadzba tarifnej odmeny sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

34. Podľa § 10 ods. 2 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z., ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky, hodnota záväzku a hodnota veci, o ktorej vlastníctvo sa vedie spor alebo ktorej vydanie je predmetom súdneho sporu.

44. Podľa § 13a ods. 2 písm. c) Vyhlášky č. 655/2004, odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby: ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

45. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

46. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „Civilný sporový poriadok“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

47. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

48. Vo všeobecnosti platí, že náhradu nákladov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zaviniel, a ktoré by pri riadnom priebehu konania. Pri návrhu na zastavenie exekúcie je potom pre vyriešenie otázky náhrady nákladov konania kľúčové zistenie, či a pokiaľ áno, ktorý z účastníkov z procesného hľadiska mal úspech. Ustanovenie o náhrade trov konania, nie je obmedzené len na určité konania. Platí preto pre každé konanie.

49. Oprávnený si v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie nárok na náhradu trov exekučného konania ako výdavkov na zastupovanie v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie v celkovej výške 240,30 EUR, pozostávajúce z jedného polovičného úkonu právnej služby (spísanie vyjadrenia k návrhu povinného na zastavenie exekúcie) v sume 226,57 EUR a jedného režijného paušálu za rok 2024 v sume 13,73 EUR. Exekučný súd konštatuje, že trovy právneho zastúpenia v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie si oprávnený vyčíslil v súlade s ustanoveniami Exekučného poriadku a Vyhlášky č. 655/2004 Z. z..

50. Vzhľadom na vyššie uvedené súd priznal oprávnenému nárok na náhradu trov ako výdavkov na zastupovanie v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie od povinného v celkovej výške 240,30 EUR, ktoré pozostávajú z jedného polovičného úkonu právnej služby v sume 226,57 EUR a jedného režijného paušálu za rok 2024 v sume 13,73 EUR, a to z dôvodu, že oprávnený bol v tomto exekučnom konaní v čase rozhodovania o návrhu povinného v celom rozsahu úspešný, nakoľko nedošlo k zastaveniu exekúcie. Trovy oprávneného vo výške 240,30 EUR budú vymáhané od povinného na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie po právoplatnosti tohto uznesenia

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.